

ΦΙΛΗΤΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δεύτερός μας χρόνος είναι,
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι

Χίλια ὀκτακόσα ὀγδοήντα πέντε,
τὸ Κουδέρνο πάει πρίμα μὲ πονέντε.

Ὁ ῥωμῆος τὴν ἑβδομάδα — μόνο μιὰ φορά θὰ βγαίνει,
κι' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομητὰς δὲν δέχομαι — γιατί δὲν τοὺς ἀνέχομαι,
Κι' ὅσα φύλλα κι' ἂν κρατῆς — δὲν περνᾷς συνδρομητῆς.

Δὲν θὰ ἔχουμε τσφτέρια — ὅπως πρὶν καὶ νταραβέρια
Γράμματα καὶ πληρωμαὶ — ἀποστέλλονται σ' ἐμὲ.
Μὲς ὅσων φόρων τὴν ἀντάρα — κι' ὁ ῥωμῆος μας μιὰ δεκάρα
Κι' ἄς τὴν δίνη ὁποῖος θέλει — εἰδ' ἄλλῶς δὲν μᾶς μέλει.

Ἑπτὰ τοῦ Νοεμβρίου,
μνήμη τοῦ Ἀμβροσίου.

Ὁκτὼ πούντος κι' ἑννεήντα... πῦρ ἀκούεται ραγδαῖον...
στοῦ Σταυροῦ τοὺς βράχους βλέπω ψευτοπόλεμον σπουδαῖον.

Ὁ Θεοδωρῆς ντελάλης
μετὰ φωνῆς μεγάλης.

Ἄλλος γιὰ τὴν Εὐρώπη... τὸ πλοῖον περιμένει,
καπνίζει ὁ φουγάρος, οἱ ναῦται τραγουδοῦν,
ἡ θάλασσα δὲν εἶναι καθόλου φουσκωμένη,
κι' οἱ γλᾶροι τὰ πτερά των ἀνοίγουν καὶ πηδοῦν.
Ἄλλος γιὰ τὴν Εὐρώπη, καὶ μία, δύο, τρεῖς...
ἐμπρός! θὰ πάρῃ τέλος, τὸ θέλει κι' ἡ πατρίς.

Καθεὶς ἐκ τοῦ προχείρου ἄς γίνη διπλωμάτης
καὶ ὡς πρὸς τοὺς παράδες καθόλου μὴ τὸν μέλη...
ἄς φύγῃ ὁ Ἑγγλέζος ἐκεῖνος Κασσιμάτης,
ἄς φύγῃ κι' ὁ Σταμούλης καὶ ὁποῖος ἄλλος θέλει.
Ἄλλος γιὰ τὴν Εὐρώπη, καὶ μία, δύο, τρεῖς...
ἐμπρός! θὰ πάρῃ τέλος, τὸ θέλει κι' ἡ πατρίς.

Τὸ Υπουργεῖον ἔλα τὰ ἔξοδα θὰ δώσῃ...
ποιὸς θέλει τὴν Εὐρώπην νὰ περιγηγηθῇ;
ποιὸς θέλει μεγασιτᾶνας καὶ Λόρδους ν' ἀνταμώσῃ;
μὴ τέτοια εὐκαιρία ποτὲ δὲν θὰ βρεθῇ.
Ἄλλος γιὰ τὴν Εὐρώπη, καὶ μία, δύο, τρεῖς...
ἐμπρός! θὰ πάρῃ τέλος, τὸ θέλει κι' ἡ πατρίς.

Εἰς τὴν Εὐρώπην ἄλλην δὲν θάχετε φροντίδα,
παρὰ νὰ τριγυρνᾶτε ὅσων κάθε καφφενέ,
νὰ λέτε καὶ δοῦ λόγια καλὰ γιὰ τὴν πατρίδα
ὅσων Σώλοδουρου, ὅσων Βίσμαρκ καὶ εἰς τὸν Φραισινέ.
Ἄλλος γιὰ τὴν Εὐρώπη, καὶ μία, δύο, τρεῖς...
ἐμπρός! θὰ πάρῃ τέλος, τὸ θέλει κι' ἡ πατρίς.

Θὰ λέγετε εἰς ὅλους διὰ τὸν Καραϊσκον,
διὰ τὴν γῆν τῆς δόξης, τῶν φώτων, τῶν χρησίων,
καὶ ὁ καθεὶς πρὸς πάντας παρουσιάζων δίσκον,
ἀγάπην θὰ μαζεύῃ καὶ φιλελληνισμόν.
Ἄλλος γιὰ τὴν Εὐρώπη, καὶ μία, δύο, τρεῖς...
ἐμπρός! θὰ πάρῃ τέλος, τὸ θέλει κι' ἡ πατρίς.

Συνέδριον μᾶς λέγουν θὰ γίνη μὲς ὅτῃ Βιέννα
καὶ πρέπει συμπαθείας τὸ ἔθνος ν' ἀποκτήσῃ,
ἄλλως ἢ γῆ τοῦ Κόδρου καὶ τοῦ εἰκοσιένα
χωρὶς κανένα μέλλον διὰ παντὸς θὰ σβύσῃ.
Ἄλλος γιὰ τὴν Εὐρώπη, καὶ μία, δύο, τρεῖς...
ἐμπρός! θὰ πάρῃ τέλος, τὸ θέλει κι' ἡ πατρίς.

Ἐκτὸς ποῦ θὰ ἰδῇτε ἀναύτως τὴν Εὐρώπην,
θὰ γίνετε σωτήρες συνάμα καὶ τοῦ γένους,
κι' ἐκεῖνο θ' ἀνεγείρῃ ἀγάλματα κατόπιν
εἰς τοὺς περιελθόντας τὴν γῆν ἀπεσταλμένους.
Ἄλλος γιὰ τὴν Εὐρώπη, καὶ μία, δύο, τρεῖς...
ἐμπρός! θὰ πάρῃ τέλος, τὸ θέλει κι' ἡ πατρίς.

Ὅδὸν τιμῆς καὶ δόξης εἰς ὅλους σας ἀναίγω...
ποιοὶ θέλουν ὅτῃς Εὐρώπης νὰ πᾶνε τὰς Αὔλας;
ἐλάτε, πρὶν κι' ὁ ἴδιος ἀναγκασθῇ νὰ φύγῃ,
ἐλάτε νὰ τελεωσῇ καὶ τοῦτος ὁ μπελάς.
Ἄλλος γιὰ τὴν Εὐρώπη, καὶ μία, δύο, τρεῖς...
ἄντε κι' ἐπῆρε τέλος.... χαῖρε, γλυκερὰ πατρίς!

Φασουλής και Περικλέτος,
ο καθένας νέτος σκέτος.

Φ.—'Ως 'στη στιγμή που σου 'μιλεί το Φασουλή το στόμα,
ο μέγας ψευτοπόλεμος δεν έγινε ακόμα.
'Όμως ως 'πώ πώς έγινε και τούτος τέλος πάντων,
φρικτότερος και απ' αυτός τας μάχας των Γιγάντων,
που 'πολεμούσαν άλλοτε με τον άρχαιο Κρόνο
και να τον ρίξουν ήθελαν απ' τουρανοῦ τον θρόνο.
Χθές βράδυ τὰ μεσάνυχτα 'στὸν ὕπνο μου τὸν εἶδα,
κι' ὀλίγου δαίν, βρὲ Περικλῆ, μου ἔστριβε ἡ βίβλα.
Εἶχα διαβάσει, φίλε μου, 'στὰ φύλλα τῆς ἡμέρας
πὼς μέγας ψευτοπόλεμος θὰ γίνη δίχως σφαῖρας,
και μόλις 'στὸ κρεβάτι μου ἐπῆγα νὰ πλαγιάσω,
εἶδα τὸν ψευτοπόλεμο κι' ἐπῆγα νὰ τὰ χάσω.

Π.—Βρὲ τί μου λές;...

Φ.—Μὰ τὸ Χριστό, ἀκόμη τώρα τρέμω...
ἤξεις ἀφήξεις, Περικλῆ, οὐ θνήξεις ἐν πολέμῳ.
'Εκεί 'στὸς λόφους τοῦ Σταυροῦ μονάχος ἐκαθόμουν
καὶ τὴν ἀρχαίαν εὐκλειαν τοῦ ἔθνους ἐσκεπτόμουν,
ὁπότεν βλέπω, τζόγια μου, πέντ' ἔξη μοιραρχίας
με δύο ἱλαίς ἱππικῶν καὶ πυροβολαρχίας.
'Εφοδός, κρᾶζον μερικοί, καὶ τρέχουν δλοένα
ὡς δαίμονες μανιακοί με ἔξη γυμνωμένα
κυπαῖτε ὅλοι 'στὸ Σταυρό, καὶ πολεμοῦν με κρότον
ἐκείνοι ἐκ τῶν ἐμπροσθεν, οἱ ἄλλοι ἐκ τῶν νώτων,
ὁ ἕνας τρέχει απ' ἐδῶ πὺς πὺς τοῦχουν νέφτι,
ὁ ἄλλος πάλι τοῦμπανιν απ' τᾶλογό του πέφτει,
ὁ ἕνας χάνει τὸ πλοῦ τ·, ὁ ἄλλος τὸ σπαθί του,
ἐκείνος τὸ μουλᾶρι του με τὴν ἀποσκευή του,
ἐκείνος τὸ κανόνι του με ὅλας του τῆς μπάλας,
καὶ γίνονται τρεχάματα καὶ συμφοραὶ μεγάλας,
καὶ ὅλοι χάνουν κατὶ τι σὲ τοῦτον τὸν ἀγῶνα,
ὁ ἕνας τὴν σκελέα του κι' ὁ ἄλλος τὴν κορῶνα·
ἀκράτητον δὲ χύνεται τῶν μαχητῶν τ' ἀσκήρι,
ὁ καθδάλάρης πίνετα μετὰ τοῦ καθδάλάρη,
ὁ κανονιέρης πίνετα μετὰ τοῦ καθδάλάρη,
μετὰ τῶν δύο δὲ αὐτῶν παλεύουν οἱ φαντάροι,
τσακνόνται καὶ τᾶλογα μαζὶ με τὰ μουλᾶρια,
πέρουν καὶ δίνουν ἡ κλωτσιαὶς με τέσσερα ποδάρια,
τὸ ἱππικὸν συγροῦτα με πυροβολαρχίαν,
ὕπασπιστῆς μ' ὕπασπιστῆν, λοχίας με λοχίαν,
οἱ στρατηγοὶ με στρατηγούς καὶ με ὑποστρατήγους,
καὶ οἱ ὀλίγοι με πολλοὺς καὶ οἱ πολλοὶ μ' ὀλίγους,
βαθμοὶ μαζὶ με τοὺς βαθμούς, γαλόνια με γαλόνια,
σπαθὴ μαζὶ με τὰ σπαθιά, κανόνια με κανόνια,
ἀμπέχωνες μ' ἀμπέχωνας, τουφέκι με τουφέκι,
ὀδούριον μ' ὀδούριον, φυσέκι με φυσέκι,
καὶ ὅλ' ἀνακατεῦνται καὶ γίνονται σαλάτα,
κι' ἐμαχεσάτην ἀναμῖξ τὰ φλογερὰ φουσάτα
ὡς κύματ' ἀλλεπάλληλα ὀρηκτικοῦ πελάγους,
καὶ βλέπω μέσ 'στὸν πόλεμο κωδωνοφόρους τράγους,
κι' ἀνάμεσα 'στὸν χαλασμό, 'στὸς κύτους, 'στὰ

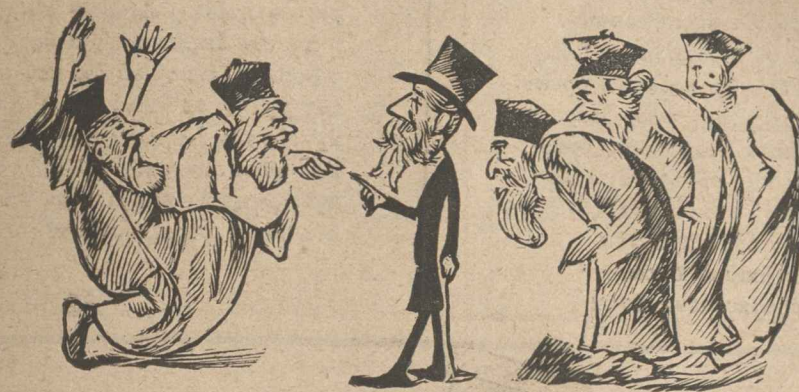
ἀκούεται καὶ τὸ μ π ἐ μ π ἐ καὶ τῆς βοσκῆς κουδούνια.

Πέφτουν ἡ μπάλας σὺν βροχῇ, τὰ βέλη σὺν χαλῇ,
ἀλλὰ κανένα, Περικλῆ, τὸ κρέας δὲν παύει,
καὶ διὰ τοῦτο κάθομαι εἰς τὸν Σταυρὸν τῆς πόλεως,
καὶ δὲν μοῦ κόβει τὴ χολὴ τῶν τουφεκιῶν ὁ ἥχος.
'Ω! πόσον τέτοιος πόλεμος, βρὲ Περικλῆ, μ' ἀρέσει,
εἰς τὸ πεδῖον τῆς τιμῆς κανέναν νὰ μὴν πέσει,
κι' ἀφοῦ γιὰ διασκέδασιν γενναίως πολεμήσουν,
εἰς τοὺς στρατῶνας ἀδελφεὶς καὶ σφῆς νὰ γυρίουν.
Γιατὶ ὁ κόσμος, κύριε, ἀντὶ νὰ ζῇ μ' ἀγάπῃ,
διψᾷ γιὰ αἷμα πάντοτε καὶ πόλεμο χάσπη;
Καὶ μήπως προτιμότερον δὲν εἶναι, ἀδελφέ μου,
ἀντὶ ἐνὸς ἀληθινοῦ κι' αἰματηροῦ πολέμου,
νὰ κάνουν ψευτοπόλεμο τὰ ἔθνη κάθε χρόνῳ;
γιατὶ ἐγώ, βρὲ μάτις μου, τὸν ἄλλον νὰ σκοτώω,
γιατὶ ὁ ἄλλος ἀνθρώπος ἐμᾶς νὰ ξεπαστρέψῃ,
κι' ἀποζημιώσι γι' αὐτὸ κατόπιν νὰ γυρίσῃ;
Δὲν εἴμαστ' ὅλοι ἀδελφοὶ σ' αὐτὸν τὸν κινδύνῳ
πλασμένοι καθ' ὁμοίωσιν τοῦ Πλάστου καὶ εἰκόνα;
Καὶ ὕστερα, βρὲ Περικλῆ, σέβου καλὰ καὶ κρεῖν...
κι' ὁ ἕνας κι' ἄλλος πόλεμος σὲ βεβαιῶ πὺς εἶναι,
ἀν καὶ ὑπάρχῃ μεταξὺ διαφορὰ μεγάλῃ...
'στὸν δεῦτερον πολὺ συχνὰ γυρνᾷς χωρὶς καρδίαν,
'στὸν πρῶτον δὲ ἡ νικητῆς ἡ νικημένος ἔδωκε,
ἀκέραιος κι' ὀρτιμελής ἀπὸ τὴν μάχην φεύγει.
Λοιπὸν θαρρῶ καλλίτερος ὁ δεῦτερος πὺς εἶναι,
κι' ὅς πάνε εἰς τὸ διάβολο τοῦ ἄλλου αἰ μνηστῆ;
ὁπότεν δὲ διαφορὰς λαοὶ καὶ κράτη ἔχουν,
'στὰ ἔπλα καὶ 'στὸν πόλεμον ποτὲ νὰ μὴ προστρέχουν,
καὶ οὔτε νὰ 'ξοδεύωνται γιὰ μυδραλιοδόλους,
ἀλλὰ νὰ στέλλουν ἐναλλάξ εἰρήνης ἀποστόλους,
ὁ ἕνας πρέσβυς 'στὰς Ἀδλάς τοῦ ἄλλου νὰ κινῇ,
τὰς συμπαθείας τοῦ ἐνὸς ὁ ἄλλος νὰ γυρεύῃ,
καὶ οὕτω ν' ἀπαλλάσσωνται πόλεμοι καὶ διαπύκνῃ,
καθὼς τὸ κάνει δηλαδὴ κι' ὁ σὺ φρων Δεληγιάννης.

Π.—Καὶ τὸνεῖρό σου, μασκαρᾷ, δὲν 'τέλειωσε ἀκόμα;
Φ.—'Ο βασιλεὺς ἐστέκετο με ἀνοικτὸ τὸ στόμα
μαζὶ με τὴν βασιλίσσαν καὶ με τοὺς διαδόχους,
κι' ἐκύτταζε τὰ τάγματα, τὰς μοίρας καὶ τοὺς λόχους,
κι' ὁ Δεληγιάννης δίπλα του τὰ πάντα τοῦ ἐξήγε,
κι' εἰς τὰ πεδία τῶν μαχῶν ἀφῶδες τὸν ὠδήγει,
ἐνθ' οἱ γδοῦποι κι' ὁ σεισμός τοῦ εὐκλεοῦς ἀγῶνος
ἀντήγει δίκην κερκινου καὶ μέχρι Μαραθῶνος,
τῶν δὲ προγόνων αἰ σικαὶ ἐξήλθον ἐκ τοῦ 'Αδου
κι' εἶδον νὰ τρέχῃ κι' ἡ σικὴ τοῦ πάλαι Μιλτιάδου,
καὶ εἶδον τὸν Θεμιστοκλῆν με τὸν Εὐρυβιάδην,
τὸν Ἀρδανον καὶ Πρίαμον με τὸν 'Αλκιβιάδην,
τὸν Ξέρξην καὶ τὸν Αἰάντα μετὰ τοῦ 'Αχαιΐδου,
Δαρεῖον καὶ Μαρδόνιον μετὰ τοῦ Διομήδους,
'Ελένην καὶ Μενέλαον, 'Απόλλωνα καὶ 'Αργῶν,
Λερναίαν 'Γόραν, Αἰακόν, Μινώταυρον καὶ Πάριον,
κι' ἐνθ' διήρχοντο αὐτοί, κατόπιν νὰ σοὶ 'ἄλλοι,
καὶ ἀκούσα τὸν Σολωμὸ ἀπὸ 'ψηλὰ νὰ ψάλλῃ:

«Στοῦ Σταυροῦ τὴν δόξαυρη ῥάχῃ
περπατῶντας ἡ Δόξα μονάχῃ,
τῶν 'Ελλήνων κυττᾷ τὰ παιγνίδια
καὶ στεφάνῃ 'στὴν κόμη φορεῖ,
με Μαργέλου πλεγμένο γρασίδι
καὶ σταυροῦς τοῦ Ντελῆ-Θωδωρῆ.

Π.—Μὰ δὲν μ' ἀφρίνεις, γάϊδαρε, κι' ἐμένα νὰ 'μιλήσω;
ὄρες λοιπὸν καὶ απ' ἐμπρὸς καθὼς καὶ απ' ὀπίσω.

Δεληγιάννης καὶ Παππάδες,
οἱ τοῦπίκλῃν νταυλαμπάδες.

Π.—'Ω εἰδοὺς Πρωθυπουργὲ τοῦ ἔθνους τῶν 'Ελλήνων,
ὅσον, ἐλέησον ἡμᾶς ἐκ φοβερῶν κινδύνων.
'Ακράσιν 'στὸς λειτουργοὺς τοῦ Παντεπόπτου δότε...
μὴ ἔλθῃς κι' οἱ καλὲργοι νὰ γίνουν στρατιῶται,
τὰ ἱερὰ μας ἀμφία βανδαλικάς νὰ σχίσουν,
καὶ νὰ μᾶς βάλουν 'στὴ γραμμὴ καὶ νὰ μᾶς τὰ ξουρίσουν.
'Αν λέγεσαι Χριστιανός, ἀν εἰσαι Δεληγιάννης,
σέβου δι' ἔνομα θεοῦ τί σκέπτεσαι νὰ κάνῃς.
Δὲν φθάνει ποὺ μᾶς πέρνετε τὰ τόσα μας μουλᾶρια,
μὰ θέλετε ν' ἀφήσωμε κι' ἐμεῖς τὰ συναξάρια,
καὶ τὰ μολλὰ μας νὰ μαζᾷ ὁ τάδε καὶ ὁ δεινὰς;...
μὴ ρίπτει τὰ δῶρα ποτέ σας εἰς τοὺς κύνας...
ἔστι γὰρ Δίκης ὀφθαλμός, τὰ πάντα ἐποπτεύων,
κι' εἰς ἀνέρους κεφαλὰς τοὺς κερκινοὺς τοξεύων.
'Εφ' ᾧ ἐτάχθη ἕκαστος, ἐκεῖ διαμενέτω...
ἐμεῖς τὸ καλυμμαῦχί μας, καὶ σεῖς με τὸ κυσκέτο,
ἐμεῖς με φαρδομάνικα κλειστοὶ 'στὰ Μοναστήρια,
καὶ σεῖς με τῆς σπαλέταις σας κι' ἐλόχρυσα τιρτίρια,
ἐμεῖς δεῖσθαι γιὰ σὰς με ἔλη μας τὴ ζέσι,
καὶ τακτικὰ σὰς στέλλομε τὸ πῶ καλὸ πεσκέσι,
καὶ σεῖς ἐδῶ μᾶς πέρνετε 'στὸ χέρι δλοένα,
κι' οὔτε μᾶς στέλετε ποτὲ ποδόγυρο κανένα·
σεῖς πολεμεῖτε διαρκῶς με Τούρκους καὶ Πασιάδες,
κι' ἐμεῖς με τὸν 'Αντίχριστο καὶ τόσους Σατανάδες,
ποὺ μᾶς ἀλλάζουν τὸν θεὸ καὶ νύκτας καὶ ἡμέρας
με τῆς σαρκὸς τὸν πόλεμον, ὁποῦ δὲν ἔχει πέρας.
Λοιπὸν κατόπιν τόσων μας ἀγῶνων καὶ βασάνων,
ὕψετε ν' ἀντιτάξετε κι' ἐμᾶς εἰς τὸν Σουλτάνον;
'Ελέησον μας ὁ θεὸς κατὰ τὸ ἔλεός σου,
ἐπίλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ Σὺ καὶ ὁ Υἱός σου,
κι' ἴδε, θεέ, κι' ἐπίσκεψαι τὴν ἀμπελὸν σου ταύτην,
καὶ οὔτε τὸν διάκονον καὶ τὸν κανδουλανάφτην
καὶ ἔλους σου τοὺς ἱερεῖς ἐξ ἀρπαγῶν ἀδίκων,
ἀπὸ τῆς ἐπιστράτευσιν κι' ἀπὸ τὸν Μαθαρίκον.
'Ω αἰσαστοὶ μου ἱερεῖς, ὦ δοῦλοι τοῦ 'Υψίστου,
κι' ἀμεικτοὶ πολέμοι τοῦ κύρου 'Αντιχρίστου,
ὁ κύριος τῶν οὐρανῶν, αὐτὸς γνωρίζει μόνον,
ποῖον δριμὺν αἰσθάνομαι εἰς τὴν ψυχὴν μου πόνον,
ἐνὶ σὰς ἐκάλεσα εἰς τὴν ἐπιστράτειαν,
χωρὶς νὰ ἔχω καθ' ὅμων παραμικρὴν αἰτίαν.

'Αλλ' ὁ ἐτάζων τοὺς νεφροὺς τῶν ζώων καὶ ἀνθρώπων,
αὐτὸς ὁ πάντοτε παρὼν εἰς ἕνα κι' ἄλλον τόπον,
ὁ τὸν θανόντα Λάζαρον τὸ πάλαι ἀναστήσας,
ὁ σταυρωθεὶς τε καὶ ταφεὶς καὶ θάνατον πατήσας,
ὁποῦ δικαίους ἤθελε κι' ἀμαρτωλοὺς νὰ σώσῃ,
ἀμαρτημάτων ἄφεσιν καὶ εἰς ἐμὲ ἄς δώσῃ,
διότ' ὑπήκουσα τυφλῶς εἰς τὴν διπλωματίαν,
καὶ προσεκάλεσα καὶ σὰς εἰς τὴν ἐπιστράτειαν.

Π.—'Ελέησέ τον ὁ θεὸς κατὰ τὸ ἔλεός σου,
κι' ἐπίλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ Σὺ καὶ ὁ Υἱός σου.

Δ.—Εἶθε νὰ εἶναι μεθ' ἡμῶν τοῦ Πλάστου ἡ ἀγάπη...
τὸ στάτους καθ' ὁ γνωρίζετε καὶ σεῖς πὺς ἀντράπη..

Π.—Παράσχου, Κύριε!...
Δ.—Λοιπὸν δὲν 'βρίσκω θεραπείαν

διὰ τὸ ἄντε στάτους καθ' ὁ καὶ τὴν ἰσορροπίαν.
Π.—Παράσχου, Κύριε!...

Δ.—Τὸ πᾶν σχεδὸν μετετοπίσθη
κι' ἡ τῶν Βουλγάρων ἐνωσις παντοῦ ἀνεγνωρίσθη,
ἀν κι' ὁ Φιλήμων 'στὰς Ἀδλάς ἐστάλη ἐπισήμως,
καὶ ὅλοι τὸν ἐδέχθησαν καὶ ἤκουσαν προθύμως.

Π.—Κυριελέησον...
Δ.—Λοιπὸν εἰς πάντας ἀναγγέλλω,

ὅτι καὶ τὸν Γεννάδιον ἐντὸς ὀλίγου στέλλω,
κι' ὅταν ὁ ἕνας ἔρχεται, ὁ ἄλλος θὰ πηγαίῃ,
καὶ δὲν θὰ πᾶνε οὕτω πὺς οἱ κόποι μας χαμένοι.

Π.—Κυριελέησον ἡμᾶς...
Δ.—'Εν τούτοις σὰς συγχάριω,

καὶ νομοσχέδιον γιὰ σὰς εἰς τὴν βουλὴν θὰ φέρω,
με ράσσα εἰς τὰ τάγματα τοὺς ἱερεῖς ν' ἀφήσουν,
καὶ, ὕπερ σπουδαιότερον, νὰ μὴ σὰς τὰ ξουρίσουν.
Δὲν θέλω νὰ προσδύλλεται ὁ κληρὸς καὶ ἡ πίστις...

Π.—Εἶθε νὰ εἰς' εὐλογητὸς καὶ σὺ ἐν τοῖς ὕψιστοις.
Δ.—Καὶ τώρα σὰς παρακαλῶ νὰ εἰσθε πειθαρχοῦντες,

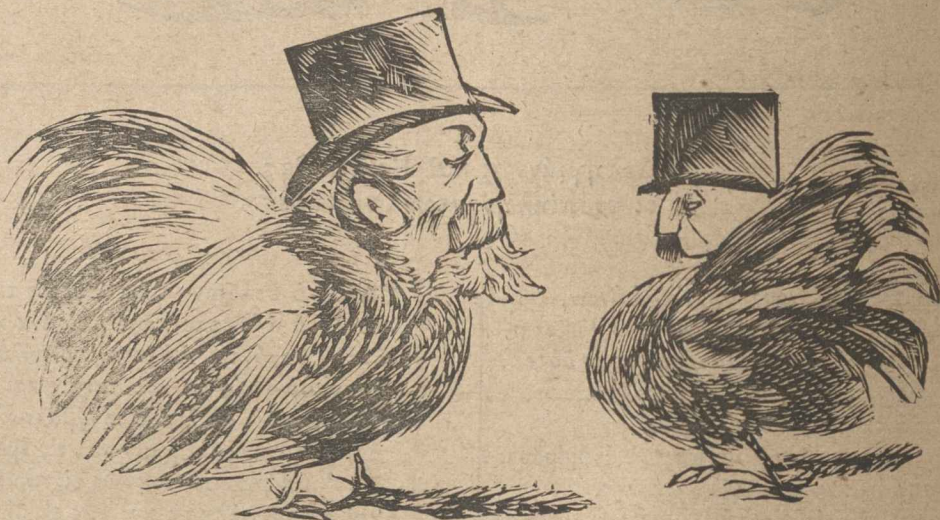
διότι μᾶς ἐπλάκωσαν πολλὰς δουλειὰς με φούνταις,
καὶ ὁ Τρικοῦπης κατ' αὐτὰς μοῦ 'σῆκωσε τὴ μύτη...

Π.—Θὰ κάμωμεν παράπονα καὶ 'στὸν Μητροπολίτη.
Δὲν θέλομεν ἐπὶ ποδὸς πολέμου νὰ μᾶς θέσῃς,
κι' ἀμέσως τὸ Διάταγμα νὰ τὸ ἀνακαλέσῃς,
καὶ ὅπως ἄλλα εἰμπορεῖς κι' αὐτὸ νὰ τ' ἀποσύρῃς...
πρέπει τὸν κληρὸν, Πρόεδρε, ὀλίγον νὰ οἰκτείρῃς.

Δ.—⁷Ω σεβαστοί μου ἱερεῖς, ἐσεῖς οἰκτεῖράτέ με,
κι' ἐλάτε ὅλοι γύρω μου κι' εὐθὺς διαβάσετέ με,
ἐγὼ δὲ σᾶς ὑπόσχομαι, καθόσον εἰμπορέσω,
καὶ τοῦτο τὸ Διάταγμα νὰ τὸ ἀνακαλέσω.

Π.—⁷Ω κύριε τῶν θαλασσῶν, τῆς γῆς καὶ τῶν ὀρέων,
ποῦ μὲ τὸ μάννα ἔθρεψες τὸ γένος τῶν Ἑβραίων,
κι' ἡ βράβδος ἡ Μωσαϊκὴ ποτὲ τερατουργοῦσα
καὶ σταυροτύπως πλῆξατα καὶ πόντον διελοῦσα,
ἀρματηλάτην Φαραὼ ἐδύθισ' ἀνομοῦντα,
καὶ Ἰσραὴλ διέσωσε, πεζὸν ὁδοιποροῦντα,
οὐ ὅστις ἐθεράπευσε ποτὲ δαιμονιῶντα,
καὶ ὅλα τὰ ἐντὸς αὐτοῦ ἐξορκισμένα ὄντα

ἐνέβαλες 'στοὺς βόσκοντας ἐκεῖ πλησίον χοίρων,
ἐπάκουσον ὦ ὕψιστε, κι' ἡμᾶς τοὺς καλογήτρους,
καὶ ἂν ἡ ἔργῳ ἡμαρτεν αὐτὸς ἡ διανοία,
ἡ ἂν τὸν ἐπίασε καμμιὰ κακὴ μονομανία,
σῶσον, ἐλέησον αὐτόν, ποῦ τόσο ἐξεμάνη,
καὶ βγάλε τὰ δαιμόνια κι' ἀπὸ τὸν Δεληγγάνη,
κι' εἰς τὸν Ἀγκιὰχ καὶ τὸν Μουνίρ ἀποστείλε τα
καὶ σῶσε μας ἀπὸ τὸν Ροὺς κι' ἀπὸ τὰ μυροῦλά,
κι' εἰρηνικῶς κατάπαυσον τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας,
διὰ νὰ σὲ δοξάζωμεν καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας.

Οἱ πετεινοὶ ἀρχίζουν
καλὰ νὰ τὰ τσουγκρίζουν.

Ρωμηοῦ Ἡμερολόγιον, χωρὶς Μαρτυρολόγιον.

Εἰς τοῦ πολέμου τὴν βοήν καὶ τὴν ἀνεμοζάλην
ἐκδίδ' Ἡμερολόγιον καὶ ὁ Ρωμηὸς μας πάλιν,
φιλοπολεμικώτατον κι' εἰρηνικὸν συνάμα,
καὶ φύχους καὶ θερμότητος ἀλλόκοτόν τι κρᾶμα,
μὲ ἄλλα λόγια δηλαδὴ ὡς εἶδος Δεληγγάννη,
κι' ἐλπίζομεν ἐντύπωσιν τρομακτικὴν νὰ κάνη.

Θὰ περιέχη μούτσουνα καὶ τόσας προφητείας
τοῦ παμφιλτάτου Φασουλῆ καὶ σκέψεις τοῦ παντοῦ,
καί, ὑπερ σπουδαιότερον, θὰ παίξῃ μέρος πρῶτον
καὶ ἡ κυρία Φασουλῆ, ὅπου θὰ κάμῃ κρότον,
καὶ οὕτω πῶς θὰ λάβετε καὶ σεις τὴν καλωσύνην
νὰ ᾄδῃτε καὶ ἀπὸ κοντὰ τὴν Λάγκαιναν ἐκεῖνην.

Λεπτὰ 'στὸ Ἑσωτερικὸν
τριανταπέντε ἡ τιμή,
εἰς δὲ τὸ Ἑξωτερικὸν
πενήντα καὶ προπληρωμή.

Καὶ ὅσοι ἐκ τῶν φίλων μας καὶ ἀνταποκριτῶν μας
ἐπιθυμοῦν τὸ φλογερὸν Ἡμερολόγιόν μας,
ὅσο ἔμπορουν ὀγρήγγρα νὰ μᾶς τὸ ἀναγγείλουν,
συνάμα δὲ καὶ τὴν τιμὴν ἄρξάν κοντὰν νὰ στείλουν,
διότι τώρα, ποῦ παντοῦ ἀκούεται κανόνι,
χέρι μὲ χέρι ἕκαστος ὀφείλει νὰ πληρώνη.

Ὁ Μπεναρδῆς ὁ Κώστας, ἐξετασθεὶς ἐσχάτως,
ἀνηγορεύθῃ δόκτωρ καὶ ἱατρὸς βαρβάτος.

Σύστασις καπνοῦ,
νέου καὶ τερπνοῦ.

Ὅποιος θεριακλῆς γυρεύει καπνὸν πρώτης γὰς ραχά,
θαῦρ' 'στὸ Καπνοπωλεῖον Περικλέους Μενεζιάνη
κάτω τοῦ Ξενοδοχείου τοῦ γνωστοῦ τῆς Μασσαλίας
κι' εἰς τὸν δρόμον τοῦ Αἰόλου ... κατὰ χάριν ἀκριβοῦς.

Τοῦ Ῥωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα 'στὸ τυπογραφεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χανταίων — μ' ἕνα κάποιο Φαρμακεῖον,

Καφενὰ τῶν «Ἐθ' Φρονούντων» — νύχτα ἡμέρα συζητοῦνται,
μὲ μπακάληδες καμπόσους, — πατζατζήδες ἄλλους τῶν
μ' ὀρητήρια, σαντούρια — καὶ μὲ μάνδρα μὲ γαϊδάρια.